

промисловості, будівництва, ресторанного господарства, торгівлю, ремонт автомобілів, готелів та ресторанів; транспорту та зв'язку) та видатки на соціальну сферу (видатки на фінансування освіти, охорони здоров'я, духовного розвитку населення, соціального забезпечення тощо).

Ефективність економічного розвитку регіону визначатиметься за формулою:

$$E_{ек} = \frac{Д_{ек}}{В_{ек}} \times 100,$$

де $Д_{ек}$ – доходи регіону від усіх видів економічної діяльності;

$В_{ек}$ – витрати регіону на економічний розвиток.

Ефективність соціального розвитку регіону визначатиметься за формулою:

$$E_{соц} = \frac{Д_{соц}}{В_{соц}} \times 100,$$

$Д_{соц}$ - доходи населення;

$В_{соц}$ - витрати на соціальний розвиток регіону.

Порогове значення ефективності соціального та економічного розвитку регіону складає 1 ($E_{соц}; E_e \geq 1$).

Соціально-економічний розвиток можна вважати рівноважним за умови дотримання наступної функції:

$$I_{рів} = E_e; E_{соц} \rightarrow \max$$

де $E_{ек}; E_{соц}$ – відповідно рівень ефективності економічного та соціального розвитку регіону.

Література: 1. Шапкин И. Н., Блинов А. О., Кестер Я. М. Управление региональным хозяйством: Учеб. пособие. М., 2005.

2. Печаткин В. В. К вопросу оценки экономического потенциала регионов // Воспроизводственный потенциал региона: Материалы III Междунар. науч.-практ. конф., 24—26 мая 2007 г. Ч. I. Уфа, 2007. С. 261.

КОНСАЛТИНГ ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ РЕГІОНАЛЬНИХ ЕКОНОМІК

Коваль І.В., аспірант ІРД НАНУ, м.Львів, Україна

Важливою проблемою сучасного розвитку України є наявність диспропорцій, зумовлених низькою ефективністю функціонування регіональних економік багатьох областей нашої держави. Це призводить до зменшення темпів їх економічного зростання, відображаючись на зниженні якості людського капіталу та недостатньо ефективному використанні наявного природно-ресурсного і виробничого потенціалу. Часто такий стан справ зумовлений неспроможністю адаптувати на вітчизняний ґрунт передові досягнення світової науки і техніки, ефективні виробничі та управлінські технології, знайти правильне місце регіону в міжнародному поділі праці.

Важливим чинником подолання цих та інших прогалин може стати консалтинг, який здатен виступити дієвим інструментом підвищення ефективності регіональних економік на

основі сприяння розвитку їх людського капіталу та імплементації в організаційне середовище українських регіонів низки інновацій, а також нових знань щодо роботи з інноваційними технологіями, включаючи формування відповідних ділових навичок управлінців і працівників підприємств та організацій.

Консалтинг спроможний забезпечувати поточну підтримку бізнесу через надання відповідних послуг за такими напрямками як консалтинговий супровід управлінської діяльності підприємства, проведення різного роду тренінгів для персоналу компаній та надання консалтингових послуг з підбору персоналу.

Відповідно до класифікації Європейського довідника консультантів, існує 84 види консалтингових послуг, які об'єднані у 8 основних груп. [3] Тобто, коло завдань, які покладаються на консалтинг в сучасній економіці фактично охоплює всі сфери управлінської діяльності, а також цілу низку виробничих і соціальних функцій. Це дає підстави для висновку про те, що консалтинг виступає важливим елементом інституційної інфраструктури регіональних ринків, а його ефективна робота суттєво знижує рівень трансакційних витрат в економіці регіону.

Українські науковці акцентують увагу на інноваційній функції консалтингу, наголошуючи на тому, що в її змісті можливо вирізнити такі напрями діяльності консалтингових фірм і незалежних консультантів, як продукування організаційно-управлінських новацій, комерціалізація наукових продуктів-новацій, трансфер новацій, сприяння інтеграції наукової, інноваційної, виробничої сфер економіки й ринку та ін. [2].

У відповідності до функцій і завдань консалтингу, формується і перелік основних консалтингових продуктів. До основних типів таких продуктів належать: дослідження та аналіз ринку, розробка стратегії, фінансовий менеджмент, підготовка та експертиза інвестиційних проектів, управління маркетингом, що включає дослідження ринкового середовища (оточення) компанії, розробку маркетингової стратегії, управління виробництвом, управління персоналом, інформаційні технології [1, с. 13-14].

В Україні, з метою підвищення ефективності функціонування регіональних економік, поради та рекомендації консультантів повинні орієнтуватися, перш за все, на вирішення маркетингових, технічних, технологічних та фінансових проблем підприємств у найбільш проблемних регіонах. Крім того, важливого значення сьогодні набуває консультування з питань антикризового управління вітчизняного бізнесу з метою забезпечення стабільного розвитку регіональних економічних комплексів.

Література: 1. Верба В.А. Організація консалтингової діяльності / Вероніка Анатоліївна Верба, Тетяна Іванівна Решетняк: Навчальний посібник. – К.: КНЕУ, 2000. – С. 13-14.

2. Нагорняк Г. Роль консалтингових ресурсів в інноваційному розвитку економіки України / Г.Нагорняк, І.Нагонок, С.Головко [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://elartu.tntu.edu.ua/bitstream/123456789/1813/4/Nahornyak_Golovko_Nahornyak.pdf.

3. European Directory of Management Consultants. 1995. London: FEACO-AP Information services, 1995.